



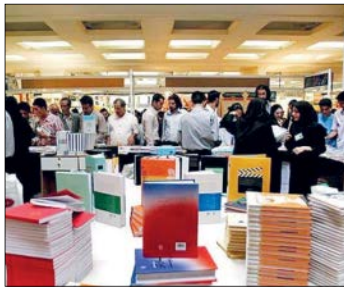
یادداشت

استفاده از ظرفیت‌هایی که به وجود آمده‌است

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی این روزهاهمزمان دو پروژه را در حوزه کتاب و نشر، پیش می‌برد. در اولین پروژه، نمایشگاه مجازی کتاب تهران پس از برگزاری

نخستین دوره که با توفیق نسبی همراه بود و برگزاری چند نمایشگاه در استان‌های کشور از جمله اصفهان و آذربایجان‌غربی؛ برگزاری دومین جشنواره کتاب‌مجازی تهران در راه است. گفته می‌شوداین نمایشگاه درماه آینده برگزار خواهدشد و تدارکات جدی این امر با نشست‌ی که اخیرا علی رضانی، رئیس دومین نمایشگاه مجازی کتاب‌تهران ومدیرعامل خانه کتاب و ادبیات ایران با رمضانعلی سبحانی‌فر، معاون وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات و مدیرعامل شرکت ملی پست جمهوری اسلامی ایران و معاونان دو مجموعه برگزار کرده‌اند، انجام شده‌است.

مشکلات بخش ارسال محموله‌ها و افزایش حجم کار شرکت‌پست در نمایشگاه قبلی ، این بیم را ایجاد کرده‌بود که شرکت پست از مشارکت در برگزاری این دوره از نمایشگاه شانه خالی کند. اما خبرهایی منتشر شده حکایت از آن دارد در این جلسه هماهنگی مقرر شده‌است در ایام برگزاری نمایشگاه، برای بسته‌هایی که نشان دومین نمایشگاه مجازی کتاب تهران روی آنها حک شده‌است، خدمات و شرایط ویژه پستی تعلق بگیرد.



اما در دومین پروژه که مهم و اساسی‌تر است، وزارت ارشاد خود را برای برگزاری دوباره نمایشگاه به صورت حضوری آماده می‌کند. این اتفاق اگرچه هنوز با اما و اگرهای فراوانی همراه است و منوط به وضعیت بیماری کرونا در زمان احتمالی برگزاری نمایشگاه حضوری یعنی بهار ۱۴۰۱ است، در صورت برگزاری مهم‌ترین رویدادی است که در حوزه چاپ و نشر از دو سال پیش به این سورخ می‌دهد.

نمایشگاه کتاب تهران همواره دو بحث جدی را به همراه داشته‌است. نخستین بحث درباره محل برگزاری نمایشگاه است و همیشه این ضعف که نمایشگاهی با این سابقه و اهمیت که از نظر حجم بازدید در دنیا همتا ندارد، چرا نتوانسته‌است مکان مشخصی برای برگزاری خود داشته‌باشد، به چشم آمده‌است. به نظر می‌رسد وزارت ارشاد سعی دارد با زمان زیادی که در برابر خود تا برگزاری نمایشگاه حضوری کتاب تهران دارد، به دور از شتاب‌زدگی یک تصمیم جدی و اساسی بگیرد و در این باره یک‌بار برای همیشه به محل مناسبی برای برگزاری نمایشگاه برسد.

به نظر می‌رسد از میان مکان‌های موجود یعنی مصای تهران، نمایشگاه بین‌المللی تهران و مجموعه نمایشگاهی شهر آفتاب، گزینه‌آخری شانس بیشتری برای برگزاری مهم‌ترین رویداد فرهنگی پایتخت را داشته‌باشد. مسؤلان این مجموعه قول‌های فراوانی درخصوص برگزاری درست و بی‌دغدغه نمایشگاه داده‌اند و به نظر می‌رسد تجربه ناکام برگزاری نمایشگاه در این مجموعه در سال‌های گذشته، تکرار نشود.

از طرف دیگر بحث نمایشگاه با فروشگاه بودن نمایشگاه‌تهران نیز به عنوان یک نقطه‌ضعف مهم برای این رویداد فرهنگی همواره مطرح بوده‌است. واقعیت این است که نمایشگاه کتاب تهران در شکل فعلی برگزاری آن، یک نمایشگاه کتاب به معنای درست و استاندارد آن نیست بلکه یک فروشگاه بزرگ کتاب است که در آن فروش حرف اول را می‌زند. تجربه برگزاری نمایشگاه‌های مجازی و تلفیق این و الهی نزدیک‌تر می‌کند، به‌همان اندازه دینی است و می‌تواند دینی‌تر باشد. اگر نمی‌کند و دورکننده است، به‌همان اندازه غیردینی است



داوری‌های جایزه جلال تمام شد

غلامرضا طریقی، سرپرست دفتر توسعه شعر و ادبیات داستانی و دبیر اجرایی چهاردهمین دوره جایزه جلال آل‌احمد گفت: داوری‌های این دوره تمام‌شده و اختتامیه جایزه احتمالاً اوایل بهمن برگزار می‌شود. وی گفت: طبیعی بود که جایزه جلال از تقویم خود عقب بیفتد، برای عقب نیفتادن از تقویم جایزه جلال باید کارهایی که آبان انجام شد در تیرماه انجام می‌گرفت تا درنهایت آذر اختتامیه جایزه جلال برگزار شود.



محمد علیزاده یک عاشقانه جدید منتشر می‌کند

محمد علیزاده خواننده شناخته‌شده موسیقی پاپ پس از دو سال توقف در فعالیت‌های اجرایی‌اش، همزمان با روز تولدش موزیک جدیدی را رونمایی می‌کند. این قطعه به تهیه‌کنندگی مجتبی امینی تولید شده است. ملودی و ترانه این اثر از هادی زینتی، تنظیم قطعه بر عهده آرین بهاری و مدیریت هنری کار هم با حامد کولیوند است. این قطعه ساعت ۱۹ امروز در تمام سایت‌های معتبر و مجاز موسیقی کشور منتشر خواهد شد.



نبودیم و تصمیم و تاکید خانم آدینه باعث شد که کل گروه بازیگران، فیلم را فراموش کنیم و اثر جدیدی را روی صحنه ببریم.

نمی‌شدی وجوه کمیک نمایش را تقویت کرد تا کار بیشتر با فیلم فاصله بگیردی؟ ضمن این‌که ظرفیت این کمدی هم در خود نمایش وجود دارد و در جاهایی هم تماشاگران می‌خندند. همچنین استفاده خلاقانه از ماکت‌ها در همان صحنه پیست سوارکاری و ابتکاراتی از این دست، می‌توانست بیشتر به تمایز نمایش با فیلم کمک کند.

راستش همین چیزی هم که می‌بینید، هزینه بسیار زیادی برده‌است. به قول مامان، تهیه‌کننده فداکار ما تا همین جا هم واقعا ریسک زیادی کرده‌است. معلوم است که مامان، ایده‌آل‌های زیادی برای این نمایش داشت؛ همه این دکور و لباس را هزار برابر بیشتر در ذهن کارگردان تصور کنید اما با توجه به بضاعت و شرایط موجود نهایتاً با نمایشی روبه‌رو هستید که به نظرم تفاوت‌های مهمی با فیلم بانوی زیبای من دارد.

«بانوی محبوب من از جنبه‌ای منطبق با این

می‌بینید، خانم آدینه به دقت طراحی کرده است.

بزرگ‌ترین چالش‌تان برای بازی در این نقش چه بود؟

قسمت‌های الیزا دولیتلی خیابانی، وای! هنوز هم برایم سخت است.

همان اوایل اجرا که الیزا در خیابان دوره‌گردی و گل‌فروشی می‌کند؟

بله، هنوز هم که می‌خواهم روی صحنه بروم، اول این نمایش برایم سخت است و از مامان می‌پرسم مطمئنی باید این‌طوری بازی کنم؟ مامان هم می‌گوید به من اعتماد کن، درست است.

چه چیزی از این لحظات برایتان سخت‌است؟ این‌که با وجود آن همه جمعیت بازیگر، روی صحنه تنها هستید؟

از آن مساله نگویید که اصلاً یک مقوله دیگر و یک ترس دائمی وحشتناک است اما چالش‌م شکل‌گیری شخصیت الیزای اصلی است. خیلی برایم سخت و نفسگیر است. تازه بعد از این‌که این شخصیت وارد خانه پروفیسور و تمریناتش شروع می‌شود، نفس راحتی می‌کشم و می‌گویم آخی، می‌روم و ادامه نمایش را بازی می‌کنم.

خانم کسمایی که چند سالی است از دنیا رفته‌اند. احمنا از آقای ابوالحسن تهامی‌نژاد، دوبلور نقش پروفیسور (رکس هریسون) برای تماشای کار دعوت شده‌است؟

در جریان دعوت شده‌ها نیست‌م اما فکر کنم اگر از ایشان دعوت شود، ب‌بیانند و کار ما را ببینند، برایشان جالب باشد.

احتمالا به خاطر پدر و مادری چون مهدی هاشمی و گلاب آدینه، با برچسب آقا زادگی و خانم زادگی مواجهید. از سوی دیگر نقش و جایگاه این دو هنرمند بزرگ که از بهترین بازیگران تاریخ سینمای ایران هستند، توقعات را از شما بسیار بالا می‌برد و کار را برایتان سخت‌تر می‌کند. شاید نقش دشوار الیزا، یک نقطه عطف در کارنامه بازیگری شماست و امیدواری‌ها را برای برآورده‌کردن توقعات افزایش می‌دهد. اما به نظرم هنوز برای حضور بهتر و پررنگ‌تر در این عرصه جا دارید. نظرتان درباره این چالش‌ها چیست؟

اول این‌که هیچ‌موقع این موضوع مرا آذیت نکرده و هرگز خودم را درگیر این مساله نکردم. همیشه فقط لیخنذی زده‌ام و گذشتم. برای این‌که به تلاشی که می‌کنم، ایمان دارم. چیزی که از مامان و بابا یاد گرفتم این است که شما تلاش‌تان را می‌کنید، صدای‌تان را می‌سازید، یک ساز موسیقی یاد می‌گیرید و هرچیزی را که یک بازیگر باید در زمینه بدن و بیان بلد باشد، می‌آموزید. اگر آن شانس به شما رو آورد، استفاده می‌کنید و اگر هم نه که نه. برای همین چون من همیشه در تلاش بودم و پیگیر حرف‌های دیگر نمی‌شوم. مطمئنم کسی که تلاش می‌کند و روزی نوبت او می‌شود، هرگز به چنین حرف‌هایی اهمیت نمی‌دهد. هر وقت این صحبت‌ها را می‌شنویم، خانوادگی با هم صحبت می‌کنیم و می‌گوییم آدم‌ها واقعا چه انتظاری درباره ما دارند. وقتی چشم باز کردم و در محیطی بزرگ شدم که همیشه صحبت سینما، تئاتر، بازی و کارگردانی

بوده، حالا باید درباره چه چیز دیگر فکر و صحبت

کنم؟ آیا باید بروم و پزشک شوم؟ چرا باید مثلاً به حرفه پرستاری و شغل‌های دیگری علاقه مند شوم. به نظرم حضور و فعالیت‌م در عرصه بازیگری، بسیار طبیعی است.

اولین حضورتان در سینما به دوران خردسالی و فیلم زرد کناری برمی‌گردد که لباس ورزشی آبی‌رنگی به تن دارید و در کنار مهدی هاشمی و گلاب آدینه دیده می‌شوید. احتمالاً آن موقع که قصد بازیگری نداشتید.

(می‌خندد) نه، آن موقع ۵ سال داشتم.

نخستین حضور جدی شما در بازیگری در

فیلم «دوشیزه» بود. درست‌است؟

نه، قبلاًش هم در دو سریال «سایه‌ها» و «آغوش‌های خالی» بازی کرده بودم.

سریال «فرستاده» چطور؟ قبل از دوشیزه بود یا بعدش؟

قبل از دوشیزه.

اما به هر حال دوشیزه، به نوعی آغاز بازیگری شما در سینماست، نقش فروشنده لوازم شکار را بازی می‌کردید که در سکانسی تخمه می‌شکنید و در سکانسی دیگر با تهدید زیبا بروقه در می‌رویید!

(می‌خندد) بله.

از همین فیلم عزمتان برای ادامه بازیگری جدی شد؟

از اول و از بازی در همان سریال‌ها جدی بود. اصلاً من جز بازیگری چیز دیگری در ذهنم نبود.

پس دلیل این کم‌کاری چیست؟ شما در حدود دو سال فقط در شش فیلم بازی کردید. در تئاتر و تلویزیون هم چندان پرکار نبودید. چرا؟ چرایی‌اش چندان توضیح دادنی نیست اما از این به بعد می‌خواهم حضور پررنگ‌تری در بازیگری داشته باشم.

در همین بازی‌های کم‌وبیش تا اینجا، حضور و همراهی خانم آدینه خیلی موثر و محسوس است. ایشان در اولین نقش مهم کارنامه سینمایی شما (معشوقه گل محمد) در «سروس افغان» حضور دارد. در «آرامش در میان مردگان»، حضور کوتاهی دارید که خانم آدینه در نقش طیبه برای لحظاتی به شما پناه می‌دهد. در «وقتی همه خواب بودند» هم آن اوایل فیلم نقش جوانی‌های بی‌بی سلیمه (آدینه) را دارید و دو سال قبل هم در فیلم کوتاه «کوچه» باز هم جوانی‌های مادران و نقش افخم شبستری را بازی کردید. نکته جالب در این آثار، ضمن شباهت رنج‌لود بودن کاراکترهای شما و نقش‌های درخشان خانم آدینه، حضور همدلانه و حمایتگرانه مادران است که خیلی هم زیباییست. چقدر جایگاه فعلی شما متأثر از این حضور و حمایت است و چقدر احساس نیاز می‌کنید فارغ از قدردانی و افتخارکردن به این همراهی، مستقل‌تر عمل کنید؟

همیشه از حمایت مامان ممنونم و حضور و همراهی او نقش مهمی در بازیگری من دارد اما همان‌طور که درباره تلاش ملامش و این‌ها به شما گفتم...

تلاش ملامش! چه تیت‌ر خوبی. کاملاً در

متوسط. خاکستری هستیم و گاهی سیاه و گاهی سفید می‌شویم. یک روز دینی‌تر هستیم و روز دیگر غیردینی‌تر. ما فردا و اجتماعاً یک‌نواخت نیستیم. گاهی به شاخصه‌های اسلامی به‌عنوان فرد نزدیک‌تر و دورتر می‌شویم. جامعه انسانی و تمدن نیز همین‌طور است؛ هنر نیز همین است. این استاد دانشگاه عنوان کرد: اگر بخوایم یک اثر هنری را داوری کنیم، بهترین راه داوری خروجی یک اثر هنری است. اگر آن اثر هنری شامل رمان، فیلم و ... مخاطب را به لحاظ فردی و اجتماعی به معیارهای دینی و الهی نزدیک‌تر می‌کند، به‌همان اندازه دینی است و می‌تواند دینی‌تر باشد. اگر نمی‌کند و دورکننده است، به‌همان اندازه غیردینی است و می‌تواند غیردینی‌تر شود و ضد دینی شود. رحیم پورازغدی تصریح کرد: اگر پس از مطالعه یک رمان سیاهی‌ها بر شما غلبه پیدا کرد و جهان بی‌معنا شد، آن رمان غیردینی و ضد دینی است. اگر یک اثر هنری و فیلم نگاه شما را به زندگی اخلاقی‌تر کرد و عطف به عدالت و رعایت حقوق پیدا کردید و زندگی را معنا دارتر کرد و فرق خوب و بد را تشخیص دادید و همه چیز را سیاه، بی‌معنی و مشکوک نکرد، این به همان اندازه دینی خواهد بود. پس اثر هنری به همان اندازه که ما را از اخلاق الهی دور و بدبین کرد و جهان‌بینی‌مان را مادی کرد، همان‌ها را به زندگی شکاکانه و به دیگرازن به‌عنوان ابزار نه به‌عنوان بندگان خدا تغییر داد، به همان اندازه غیردینی و ضد دینی است. بنابراین سینمای دینی یک ژانر خاص نیست بلکه همه ژانرهای سینما می‌توانند دینی و انسانی یا غیردینی و ضد انسانی باشند.

متوسط. خاکستری هستیم و گاهی سیاه و گاهی سفید می‌شویم. یک روز دینی‌تر هستیم و روز دیگر غیردینی‌تر. ما فردا و اجتماعاً یک‌نواخت نیستیم. گاهی به شاخصه‌های اسلامی به‌عنوان فرد نزدیک‌تر و دورتر می‌شویم. جامعه انسانی و تمدن نیز همین‌طور است؛ هنر نیز همین است. این استاد دانشگاه عنوان کرد: اگر بخوایم یک اثر هنری را داوری کنیم، بهترین راه داوری خروجی یک اثر هنری است. اگر آن اثر هنری شامل رمان، فیلم و ... مخاطب را به لحاظ فردی و اجتماعی به معیارهای دینی و الهی نزدیک‌تر می‌کند، به‌همان اندازه دینی است و می‌تواند دینی‌تر باشد. اگر نمی‌کند و دورکننده است، به‌همان اندازه غیردینی است و می‌تواند غیردینی‌تر شود و ضد دینی شود.

رحیم پورازغدی تصریح کرد: اگر پس از مطالعه یک رمان سیاهی‌ها بر شما غلبه پیدا کرد و جهان بی‌معنا شد، آن رمان غیردینی و ضد دینی است. اگر یک اثر هنری و فیلم نگاه شما را به زندگی اخلاقی‌تر کرد و عطف به عدالت و رعایت حقوق پیدا کردید و زندگی را معنا دارتر کرد و فرق خوب و بد را تشخیص دادید و همه چیز را سیاه، بی‌معنی و مشکوک نکرد، این به همان اندازه دینی خواهد بود. پس اثر هنری به همان اندازه که ما را از اخلاق الهی دور و بدبین کرد و جهان‌بینی‌مان را مادی کرد، همان‌ها را به زندگی شکاکانه و به دیگرازن به‌عنوان ابزار نه به‌عنوان بندگان خدا تغییر داد، به همان اندازه غیردینی و ضد دینی است. بنابراین سینمای دینی یک ژانر خاص نیست بلکه همه ژانرهای سینما می‌توانند دینی و انسانی یا غیردینی و ضد انسانی باشند.



سینمای دینی را فقط سینمای معنوی می‌دانستند و معنویت هم هیچ تعریف چارچوب‌دار مشخص با امکان داوری ندارد. شرک خودش یکی از رایج‌ترین معنویت‌هاست. عده‌ای سینمای دینی را در سینمای مسؤول، اجتماعی و سینمای عدالت‌خواه و عده‌ای دیگر آن را در سینمای فلسفی با مخاطب خاص محدود کردند و دیگران در حد سرگرمی. همان‌طور که سرگرمی مشروع و نامشروع داریم. چنین تعریفی داشتند که در جمع‌بندی این تعریف‌ها خیلی کم‌نتیجه بوده است. عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی گفت: صفت دینی بودن برای انسان و هنر انسان در سینما سفید و سیاه نیست. یعنی ما هیچ‌گاه کامل دینی و بی‌دین صددین نیستیم و ما دینی یعنی دیدن‌آرا هستیم

مؤلفه‌های خاص در تمدن‌ها با ماهیت‌های مختلف حتما مؤثر است. عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی خاطرنشان کرد: تمدن یک بخش سخت‌افزاری به نام صنعت و تکنولوژی دارد اما نرم‌افزار سینما در تکوین اخلاق، افکار و شخصیت مخاطب سینما تأثیر دارد. این نرم‌افزار است که در سینما تقویت یا تضعیف می‌شود و چون مخاطب انسان است و هیچ سینمایی نداریم که به‌هیچ‌وجه به انسان و به انسانیت انسان مربوط نباشد بنابراین هیچ سینمایی نیست که هیچ نسبیتی با دین نداشته باشد.

وی با بیان این‌که خیلی درباره پیستی سینمای دینی در غرب و شرق دنیا بحث شده است، گفت: عده‌ای

کرده است و با تماشای آنچه به نام دلبستگی به لآهای عاطفی و خانوادگی ن حیوان و زیر پا گذاشتن و نتیجه‌ای ندارد. سرانجام نگی به خصوص سگ‌های ایابان‌ها و تبدیل کردن شان حب می‌شود.

ش منفی خیلی از طرفداران آری حیوان خانگی روبه‌رو

سبب با دین نیست ست‌هایی هم با عنوان می‌شود که اولین سخنرانی گزار کرد.

ت‌گفت: شخصیت‌سازی، مفاهیم، تبدیل اشخاصی ه و سرمایه‌گذار سینما و یه‌کننده و حتی هنرپیشه در زاویه دوربین و همه در شخصیت‌پردازای هستند. رریق شخصیت‌پردازی در عمومی، اخلاق عمومی و مواز طریق آن سیاست‌هایی ان‌هایی را تضعیف می‌کنند به مهم است.

رد: سینما قطعاً امروز در یعنی تقویت یا تضعیف

عکس: علیرضا شمعانی

عکس